

Συνάντηση 1^η - 29.08.2015

«Προετοιμασία Υποψηφίων»

Άννα: Νωρίτερα μου έδειχναν κάποια πράγματα και μου είπαν ότι ο νους είναι κατάσταση ύπαρξης.
Είναι κοντά μας ο Άλιστερ Κρόουλι.

.....

Σας καλωσορίζω στη νέα ενέργεια των Ελευσινίων Μυστηρίων. Μύστης και μυσταγωγός Άλιστερ Κρόουλι. Ξέρω να κάνω εκπλήξεις, αν μη τι άλλο. Ξέρω να παίζω τα παιχνίδια των εκπλήξεων μαζί σας. Έτσι χρειάζεται να κάνω, για να ταρακουνιέστε. Χρειάζεται κάποιος να σας τσιγκλάει πότε-πότε, να σας βγάξει από τα καθιερωμένα, από τα συνηθισμένα. Χρειάζεστε κάτι να σας ξυπνά. Χρειάζεστε έναν οίστρο, σαν αυτόν που παίδευε τον Σωκράτη. Χρειάζεστε έναν οίστρο, μια αλογόμυγα, να σας τσιμπά και να σας ξυπνά από την υπνηλία σας, την υπνηλία της καθημερινότητάς σας. Όπως είπα στην Άννα ξεκινώντας και παρέλειψε να το μεταφέρει, είμαι εδώ, για να σας μιλήσω για όλες και για όλα.

Σήμερα είστε εδώ εσείς, η ομάδα πλέον των Μεγάλων Ελευσινίων, σε μία από τις δύο συναντήσεις προετοιμασίας. Τι πιστεύετε, ότι θα κάνετε περισσότερα απ' όσα θα κάνατε πριν; Θα δούμε. Ούτως ή άλλως, όλο το προηγούμενο διάστημα ήταν διάστημα προετοιμασίας για τα μεγάλα Ελευσίνια. Υπήρξα μύστης των Μεγάλων Ελευσινίων, μνημένος, υπήρξα ιεροφάντης -πώς θα μπορούσα να λείπω από αυτό άλλωστε-, κάτι που μου έδωσε την ευκαιρία να ανακαλέσω πολλές μνήμες στο μέλλον, στις μελλοντικές μου ενσαρκώσεις. Και συνέχισα αυτή τη γραμμή των Ελευσινίων Μυστηρίων, ιδρύοντας εσωτερικά τάγματα, παρόλο που δεν τα σύνδεσα άμεσα με αυτά τα μυστήρια στη συνείδηση του κόσμου, είναι ίδια η μυητική γραμμή που ρέει μέσα από τη δική μου εργασία επίσης.

Υπάρχουν οι καμπαλιστές, υπάρχουν οι δυτικοί αποκρυφιστές, οι ανατολικοί αποκρυφιστές, υπάρχουν πάρα πολλών ειδών και κατευθύνσεων τάγματα, πάρα πολλών ειδών κατευθύνσεις μαγικών πρακτικών αλλά μία είναι η αποκάλυψη, η αποκάλυψη του θανάτου. Η αποκάλυψη της μετά θάνατον ζωής. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη αποκάλυψη από αυτήν. Και αν το σκεφτείτε καλά, όλα τα τάγματα και όλες οι μυητικές γραμμές, σχετίζονται με την επικοινωνία με την άλλη πλευρά, είτε τραβώντας στα άκρα τις δραστηριότητές τους και οδηγώντας τους μαθητές τους να περάσουν το κατώφλι του θανάτου εν ζωή, είτε σε άλλα επίπεδα, που τους οδηγούν να έρθουν σε επαφή με την άλλη πλευρά εσωτερικά. Σαν αυτό που κάνετε τώρα εσείς, διάφορες πρακτικές, θεραπευτικές ή μη.

Όλων των ειδών οι μυήσεις, στοχεύουν στην αποκατάσταση αυτής της σύνδεσης. Ίσως δεν το έχετε καλοσκεφτεί. Μιλάτε για την πνευματική σας εξέλιξη και ψάχνετε να βρείτε δρόμους πνευματικής εξέλιξης, την ίδια στιγμή που, αυτό που κάνετε, είναι να οδεύετε προς την άλλη πλευρά. Μαθαίνετε να έρχεστε σε επαφή με την άλλη πλευρά συνειδητά και οι πιο

τυχεροί ίσως και έμπειροι και τολμηροί, να περνούν στην άλλη πλευρά συνειδητά. Άρα, από τη δική μου οπτική των πραγμάτων, ο λόγος που γίνονται όλα αυτά είναι για να αποκαταστήσουν τη σύνδεση των δύο φάσεων της ζωής. Της ζωής σε ένα φυσικό σώμα και της ζωής στα εσωτερικά πεδία. **Αυτό που ονομάζετε πνευματική εξέλιξη, το έχετε συνδέσει με ποιοτικά χαρακτηριστικά της γήινης ζωής. Ένας άνθρωπος εξελίσσεται πνευματικά, φυσικά όταν είναι ένας καλός άνθρωπος, όταν βοηθάει τον συνάνθρωπο, όταν δουλεύει, όπως προσπαθείτε, με το Νόμο της Αβλάβειας, όταν υπηρετεί το κοινό καλό και ούτω καθεξής** -όσο μεγαλύτερο θύμα είναι κάποιος, τόσο περισσότερο εξελιγμένο πνευματικά τον βλέπετε. Το ενδιαφέρον είναι, ότι σε όποια εξελικτική βαθμίδα και αν βρίσκεστε, όλοι θα διαβείτε το κατώφλι του θανάτου· και ο πολύ εξελιγμένος και ο λίγο εξελιγμένος.

Ουσιαστικά, την πνευματική εξέλιξη την αποζητάτε, για να έχετε μία καλύτερη μετά θάνατον ζωή, για να ξέρετε ότι έχετε κάνει ό,τι μπορείτε για να έχετε μια καλύτερη ζωή μετά από αυτή τη ζωή, καλύτερη ενσάρκωση και ίσως να καταφέρετε να βελτιώσετε τη ζωή σας στο φυσικό πεδίο σε αυτή τη ζωή. **Όλα αυτά -όλα αυτά- συνοψίζονται στην πύλη του θανάτου.** Είτε είναι Ρέικι η θεραπευτική τεχνική που σπουδάζετε και χρησιμοποιείτε, είτε είναι η φοίτησή σας σε ένα εσωτερικό τάγμα, σε οποιαδήποτε θρησκεία, σε κάθε περίπτωση το ζητούμενό σας είναι να συνδεθείτε με την άλλη πλευρά και, όπως λέτε και λέμε, με τον Εαυτό σας στην άλλη πλευρά, με τις άλλες όψεις του Εαυτού σας.

Έτσι, με λίγα λόγια συνόψισα την ιδέα των Ελευσινίων και του πώς αυτή η βασική ιδέα διέρχεται από όλες τις μυητικές γραμμές, που μπορεί να μην είναι άμεση συνέχεια εκείνων, ωστόσο δονούνται σε ανάλογο κλίμακα. Και βέβαια, εκτός από τα Ελευσίνια Μυστήρια υπήρχαν και άλλα, νοτιότερα της Ελλάδας, που οδηγούσαν τους μαθητές τους με ανάλογο τρόπο. Στην τελευταία μου ενσάρκωση ασχολήθηκα ιδιαίτερα με τον Αιγυπτιακό πολιτισμό και τα εκεί μυστήρια αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν γνωρίζω πολύ καλά και δεν υπήρξα μυημένος των Ελευσινίων.

Για ποιο λόγο είμαι εδώ σήμερα λοιπόν, από τη στιγμή που δεν έχω άμεση σχέση με τα Ελευσίνια Μυστήρια -δεν μπορεί κάποιος να αναγνωρίσει μια άμεση σχέση. Έγραψα μερικά μονόπρακτα για τις ιεροτελεστίες της Ελευσίνας, έγραψα ποιήματα για τους θεούς και τις θεές, η κλασική ελληνική παιδεία με ενέπνευσε αλλά μέχρι εκεί.

«Είμαι εδώ, γιατί υπήρξα μυημένος των Ελευσινίων. Και όπως είμαι εγώ εδώ σήμερα, το ίδιο και εσείς θα σταθείτε με ανάλογο τρόπο στο μέλλον, σαν φίλοι και οδηγοί εκείνων που θα έρθουν να μυηθούν, όταν πια εσείς έχετε απέλθει. Η μύηση δεν γίνεται μόνο από τις θεές... μόνο από τη θεά. Γίνεται από όλους εμάς, τους ιεροφάντες, τους μύστες, τους επόπτες των Ελευσινίων. **Υπάρχει ένα ιδιαίτερο τάγμα ψυχών -αγγελικών θα λέγατε ψυχών- που αναφέρονται ως Τάγμα των Μυημένων των Ελευσινίων Μυστηρίων.** Ένα τάγμα που υφίσταται στα εσωτερικά πεδία. Γνωρίζετε ότι υπάρχουν τάγματα των αρχαγγέλων, του Ραφαήλ, του Μιχαήλ, κ.τ.λ. Υπάρχει ένα μυστικό τάγμα, με αυτή την ονομασία. Και αυτό πολύ λίγα μπορεί να σας λέει για την ώρα, τα πράγματα όμως θα αλλάξουν, όταν συνειδητοποιήσετε ότι και εσείς ανήκετε σε αυτό το Τάγμα και ότι η σχέση μας πηγαίνει τόσο βαθιά.

Σας έχει ειπωθεί ότι είναι απαραίτητο κατά διαστήματα να ανανεώνετε τη σύνδεσή σας, τη μύηση των Ελευσινίων. Και έτσι είναι! **Οι ψυχές όμως που έχουν μνηθεί, έχουν εντυπωμένη την ενέργεια και τα σύμβολα των Ελευσινίων με τέτοιο τρόπο ανεξίτηλο που, όσος χρόνος και αν περάσει, ο σπόρος παραμένει εκεί.** Και μοιάζει με εκείνο το λουλούδι της ερήμου, που θέλει μόνο να πέσει λίγο νερό για να ανοίξει... να ανοίξει και πάλι και να δείξει την ομορφιά του. Και αυτό το νερό είναι το νερό των Ελευσινίων Μυστηρίων στη Γη. Έτσι σήμερα για πρώτη φορά -χαίρομαι που το κάνω εγώ αυτό- σας δείχνω μια μοναδική σύνδεση. Σας μιλώ για την οικογένειά σας σας εσωτερικά πεδία, την οικογένεια των Ελευσινίων μυστών. Πάνε πάρα πολλά χρόνια από τότε που για τελευταία φορά διενεργήθηκαν τα Ελευσίνια Μυστήρια στη Γη. Έκτοτε, υπήρχαν κάποιες προσπάθειες αναβίωσης, ανάμεσα στις οποίες και η δική σας και είχαν σαν στόχο να ζωντανέψουν και πάλι την ίδια ενέργεια. Πέτυχε ο στόχος; Εν μέρει, ναι. Το γεγονός ότι βρίσκεστε εδώ και έχετε αυτήν την εμπειρία, δείχνει ότι πέτυχε. Το πώς θα εξελιχθεί είναι ένα άλλο θέμα αλλά, να είστε σίγουροι ότι **θα υπάρξουν εκείνες οι ψυχές, που θα πάρουν τη φλόγα των Ελευσινίων και θα προχωρήσουν.**

Με άλλα λόγια, ήρθε ο καιρός για να ξεδιπλωθούν και πάλι τα Ελευσίνια. Όχι με τον τρόπο που το κάνατε κάποτε... **Ελευσίνια μύηση δεν σημαίνει κατεβαίνω βαθιά στη γη για να αποκτήσω εμπειρίες θανάτου. Δεν σημαίνει κυνηγιέμαι στο σκοτάδι και κάνω ατέλειωτες ιεροτελεστίες. Σημαίνει ξυπνώ το σπόρο της θεάς στην καρδιά. Σημαίνει, συνδέομαι και βαδίζω μέσα από την πύλη του θανάτου, συνειδητά. Σημαίνει, κρατώ το δικαίωμα και την ικανότητα να θυμάμαι στη γη, σε κάθε καινούρια ενσάρκωση. Να ξυπνώ μόνος, χωρίς ιδιαίτερη βοήθεια, εφόσον το αποφασίσω. Δεν μπορείτε να αντιληφθείτε το μέγεθος αυτής της δήλωσης. Σημαίνει, έρχομαι στη γη και ενθυμούμαι μόνος ή μόνη. Μπορώ να θυμηθώ μόνος. Γιατί είναι τόσο σημαντικό; Γιατί δείχνει ότι η φλόγα σιγοκαίει εκεί διαρκώς. Δεν περιμένετε κάποιον άλλον να έρθει και να ανάψει τη φλόγα. Είστε η φλόγα των Ελευσινίων και αυτή σιγοκαίει στην καρδιά και περιμένει τη δική σας έκφραση βούλησης, για να φουντώσει. Περιμένει, να πάρετε την απόφαση συνειδητά και να ξυπνήσετε από το λήθαργο της μάζας. Δεν χρησιμοποιώ αυτή τη λέξη υποτιμητικά αλλά, όταν αναφέρομαι σε μάζα, εννοώ το πλήθος των ανθρώπων που ζουν μη έχοντας συνειδητοποιήσει την πνευματική τους υπόσταση, μη έχοντας ενεργοποιήσει την πνευματική/ενεργειακή δυναμική. Έτσι, **ο μύστης των Ελευσινίων Μυστηρίων κατέχει αυτή την ικανότητα να θυμάται κατά βούληση.** Αυτό είναι το μεγάλο δώρο των θεών -ή του Ενός Θεού ή του Εαυτού ή του σύμπαντος. Αυτό είναι το δώρο, να θυμάται κατά βούληση.**

Βέβαια, οι άνθρωποι παίρνουν μερικά πράγματα πολύ κυριολεκτικά. Θέλουν να πιστεύουν ότι αυτή η ενθύμηση σημαίνει ότι ο μύστης θα πρέπει να θυμηθεί κάθε λεπτομέρεια των προηγούμενων ζωών. Αυτό μπορεί να συμβεί, μπορεί και να μη συμβεί. Και πάλι έχει να κάνει με τη δική του πραγματική βούληση, με το δικό του αληθινό θέλημα και το πόσο χρήσιμο είναι στο σχέδιό του. Αλλά χρειάζεται να θυμόσαστε, ότι **ποτέ το ζητούμενο δεν ήταν να αναπαράγετε, να αναπλάσετε, μία αρχαία πραγματικότητα. Ο χρόνος κυλά, η ζωή περνά. Δεν ενσαρκώνεστε,**

για να αναπαράγετε τις παλαιές σας συνήθειες, όσο ιερές και γόνιμες και αν ήταν αυτές. Ενσαρκώνεστε κάθε φορά, για να αποκτήσετε μία νέα εμπειρία. Και έτσι η ενθύμηση, τις περισσότερες φορές, στην πλειοψηφία των περιπτώσεων, παίρνει εκείνη τη μορφή της ανάμνησης της ιδέας. **Γειώνετε ιδέες. Και αυτές στη συνέχεια τις ενσαρκώνετε, τις εφαρμόζετε στο φυσικό πεδίο, τις κάνετε λόγο στο πλαίσιο της σύγχρονης πραγματικότητάς σας.** Αυτό είναι αποτέλεσμα της μύησής σας.

Έτσι, φέρνοντας τις ιδέες, τις τοποθετείτε σε ένα νέο χωροχρονικό πλαίσιο, γονιμοποιώντας όλους εκείνους με τους οποίους μοιράζεστε αυτό το χωροχρονικό πλαίσιο. Καταλαβαίνετε πόσο σημαντικό είναι; Αν πηγαίνατε στο φεγγάρι για παράδειγμα, σε μια μελλοντική κοινωνία που θα έχει κατοικήσει στη Σελήνη, θα φέρνατε εκεί τις πληροφορίες, στο καινούριο χωροχρονικό πλαίσιο. Και μπορεί να μην είχε να κάνει με την αναπαράσταση των Ελευσινίων Μυστηρίων που γινόταν κάποτε σε μια γωνιά της Ελλάδας, στη μικρή σφαίρα που βλέπετε μπροστά σας, τη Γη, αλλά βασίζεται στις ίδιες αρχές και μιλά για τα ίδια πράγματα και οδηγεί τους ανθρώπους στη σύνδεση με την άλλη πλευρά -και μάλιστα στο συνειδητό πέρασμα στην άλλη πλευρά.

Ένας άνθρωπος έχει νικήσει το θάνατο, όχι όταν δεν πεθάνει ποτέ αλλά όταν το κάνει συνειδητά, με πλήρη συνείδηση. Αν δεν το κάνει ποτέ, θα μοιάζει με εκείνον που στέκεται μπροστά σε μια πόρτα και δε τη διαβαίνει ποτέ. Ότι έχει κλείσει μια περιοχή της συνειδητότητάς του, την έχει απομονώσει και δεν θέλει να μπει ποτέ σε εκείνη. Αλλά αυτό δεν θα τον εξυπηρετούσε σε τίποτα, γιατί εκεί μέσα υπάρχουν άφθονα εργαλεία και υλικά, για να χρησιμοποιήσει στον άλλο χώρο, στον οποίο αγαπά περισσότερο ίσως να βρίσκεται. **Νικητής είναι αυτός που ανοίγει την πόρτα και περνά συνειδητά, ενθουσιάζοντας ότι η συνείδηση είναι συνεχής.** Η συνειδησή του και το πέρασμά του είναι τόσο συνειδητό, όσο αν περνά από το ένα δωμάτιο στο άλλο.

Αυτά ήθελα να πω κατ' αρχήν, σε εσάς που βρίσκεστε εδώ σήμερα και όσους μοιραστούν μαζί σας αυτήν την εμπειρία. Ένας λόγος που μπόρεσα να ερμηνεύσω πολλά φαινόμενα εσωτερικά και να λειτουργήσω ως μάγος στη σύγχρονη εποχή, ήταν όπως σας είπα εξ αρχής, ήταν το γεγονός ότι είχα λάβει την Ελευσίνια μύηση και την είχα συντηρήσει ζωντανή στην καρδιά μου. Σας διαφεύγει ότι, **από την τελευταία πραγματοποίηση των Ελευσινίων μεσολάβησαν πολλοί αιώνες και υπήρξαν -ελάχιστες βέβαια αλλά υπήρξαν- περιπτώσεις ανθρώπων, που αναβίωσαν τα Ελευσίνια.** Άγνωστοι... είναι πλέον άγνωστοι. Δεν τους θυμάται κανείς αλλά εκείνοι **έδωσαν την ευκαιρία σε ορισμένες ψυχές, που είχαν ένα τέτοιο ραντεβού, να ανανεώσουν τη φλόγα, να ζωντανέψουν τη φλόγα.**

Δεν μπορείτε να προχωρήσετε στην Ελευσίνια μύηση, των Μεγάλων Ελευσινίων ειδικά, αν δεν είστε έτοιμοι να κρατήσετε αυτή τη φλόγα

ζωντανή. Είναι αυτή η φλόγα των πυρσών. Είναι ο πυρσός της Εκάτης, είναι ο πυρσός της Δήμητρας, της Περσεφόνης, της Αρτέμιδος... Είναι ο πυρσός που κρατούν στο σκοτάδι. Είναι ο πυρσός της ενθύμησης.»

Άλιστερ Κρόουλι, Κύκλος Μεγάλων Ελευσινίων, 29.08.2015

Και αυτή η ενθύμηση σημαίνει ότι είστε διατεθειμένοι να δείτε πράγματα που μπορεί να μη συμφέρουν καθόλου τη γήινη οπτική σας.

Όταν περπατάς στο σκοτάδι με έναν πυρσό, το κάνεις κατ' αρχήν για να μη σκουντουφλήσεις, για να μπορείς να δεις γύρω σου. **Ο πυρσός στο σκοτάδι αναδεικνύει σκιές.** Χρειάζεται για να μπορείς να πορευτείς, για να δεις τα αντικείμενα αλλά αυτά τα αντικείμενα τα βλέπεις με πολλές σκιές και οι σκιές μπορεί να είναι τρομακτικές. Παρόλα αυτά, τα βλέπεις. Εκεί είναι που χρειάζεται να θυμάσαι τη διαφορά. Εκεί χρειάζεται να είσαι συνειδητός και να γνωρίζεις ότι βαδίζεις σε έναν διαφορετικό χώρο, όπου το φως παίζει με τη σκιά και η σκιά με το φως και ότι, οι μορφές που βλέπεις, δεν είναι πραγματικά αντικείμενα -όχι πάντα. Μόνο ένα μικρό μέρος τους αντιστοιχεί σε κάτι πραγματικό, χειροπιαστό. Το μεγαλύτερο είναι μία σκιά που προβάλλεται λόγω του πυρσού, μέσα στο σκοτάδι. Οι σκιές υπάρχουν, επειδή υπάρχει ύλη. Αν δεν υπήρχε ύλη, δεν θα υπήρχε σκιά. Αν δεν υπήρχε ύλη, έστω και σε πιο αιθέρια μορφή, δεν θα υπήρχε σκιά. Μέρος της ύλης είναι και τα συναισθήματά σας, ξέρετε. Μέρος του φυσικού πεδίου είναι και τα συναισθήματά σας. Όταν κοιτάζετε στον καθρέφτη, μπορείτε να δείτε τον εαυτό σας καθαρά, αν υπάρχει μία πηγή φωτός. Αν όχι, βλέπετε περίεργες σκιές στο πρόσωπό σας, που σας τρομάζουν. Η μύτη σας προεξέχει περίεργα, το ένα σας μάγουλο διογκώνεται, τα μάτια σας αλλοιώνονται, ανάλογα με την πηγή του φωτός.

Υπάρχουν πολύ σημαντικές διαπιστώσεις να κάνετε, βάσει του γεγονότος ότι έχετε μυηθεί για να κρατάτε αυτή τη φλόγα, να κρατάτε ζωντανή τη φλόγα. **Ο μύστης έχει τη δυνατότητα να κρατά ζωντανή τη φλόγα αλλά επίσης θυμάται ότι αυτή η φλόγα αναδεικνύει και τις σκιές.** Αναδεικνύει τις σκιές στους ανθρώπους. Όταν βρίσκεστε λοιπόν στη γη με αναμμένη τη φλόγα, πόσες και πόσες σκιές δεν βλέπετε; Πόσες σκιές; Δεν μπορώ εύκολα να σας τραβήξω βαθύτερα σε αυτήν την έννοια. Θα πάρετε δύναμη στη συνέχεια, για να ασχοληθείτε περισσότερο με τις σκιές σας. Ούτε είναι τυχαίο ότι υπάρχει μια τέτοια ενότητα, στη «Θεσμοφόρο Δήμητρα» που ετοιμάζετε. [Σημ.: αναφέρεται στη διοργάνωση της εορτής «Θεσμοφόρος Δήμητρα» του 2015] Θα σας δοθούν αρκετά εκεί και θα σας δοθούν πολλά στη συνέχεια εδώ, στον κύκλο. Η βασική υπόθεση για σας είναι να φροντίσετε να θυμόσαστε, ότι δεν αρκεί να λάμπετε το φως σας. Ζητάτε να είστε φάροι φωτός και είστε φάροι φωτός, όπως σας είπε κάποιος άλλος, γιατί κρατάτε ψηλά τον πυρσό. Αυτός ο πυρσός όμως, μπορεί να προσελκύει κάποιους αλλά αναδεικνύει τις σκιές.

Κάτι ανάλογο συμβαίνει κατά το πέρασμά σας στον Άδη. Οι σκιές που αναδεικνύονται εκεί έχουν προσωρινή φύση. Είναι οι σκιές που αντιστοιχούν στα γεγονότα της προηγούμενης ζωής σας. Κάθε ψυχή που κάνει το πέρασμά της, περνά από το χώρο των σκιών. Όχι γιατί τιμωρείται για κάτι αλλά γιατί εξακολουθεί να κρατά αναμμένο τον πυρσό. Ο πυρσός είναι εργαλείο ενθύμησης αλλά χρειάζεται ο νεοεισερχόμενος να έχει βρει το Θείο

Φως μέσα του, τη συνέχεια της συνείδησης δηλαδή, που θα τον βοηθήσει να μην παραπλανηθεί από τις σκιές, να μην τρομάξει από τις σκιές και απλά να προχωρήσει μέσα από τους φόβους και όλα όσα προβάλλονται. Και τότε μόνο θα είναι έτοιμος, τότε μόνο, να περάσει σε αυτό που κάποτε ονομάζονταν Ηλύσια Πεδία ή Νήσος των Μακάρων, εκεί που λάμπει το φως της θεότητας, στο χώρο των δικαίων. **Μη ξεχνάτε ότι ένας δίκαιος είναι κατ' αρχήν ισορροπημένος.** Η δικαιοσύνη έχει την έννοια της ισορροπίας, μια δίκαιη ψυχή έχει βρει την ισορροπία και το να βρεις την ισορροπία σημαίνει ότι δεν παραπαίεις, δεν παρεκκλίνεις, δεν μπερδεύεσαι από τις σκιές σου. Δεν παραπαίεις ανάμεσα στους δύο πόλους, το θετικό και το αρνητικό, το φως και το σκοτάδι αλλά στέκεσαι εκεί, στο μοναδικό κέντρο της θεότητας μέσα σου, στην καρδιά σου. Στο κέντρο της συνείδησης.

Θυμηθείτε την εποχή, που μικρά παιδιά κάποιοι/κάποιες από εσάς περπατούσατε σε ένα σκοτεινό δρόμο και τρομάζατε μόνοι σας, τότε που δεν γνωρίζατε τη δύναμη μέσα σας αλλά αρκούσε μια σκιά έξω για να σας τρομάξει. Έτσι είναι ο άνθρωπος που περνά στην άλλη πλευρά ανέτοιμος. **Σαν μικρό παιδί, με την ίδια ευκολία σκιάζεται... σκιά-ζεται... σκιά-ζομαι...** και μπερδεύεται μέσα από τις σκιές των θέλω του, των πρέπει του, των εμπειριών, του πόνου. Δημιουργείται ένα συνονθύλευμα τρομακτικών σκιών, που τον κάνουν να παρεκκλίνει από την πορεία του στο φως. Τον κάνουν να βλέπει το σκοτάδι και, αν δεν έχει ανάψει τον πυρσό, αν είναι μόνο μια σπίθα μικρή που έχει στην καρδιά του, απλά χάνεται στο σκοτάδι. Τον τρομάζει το φως, προτιμά να μείνει εκεί, που δεν βλέπει τίποτα, παρά ένα δυνατό φως. Αν πάλι έχει ανάψει τον πυρσό της ενθύμησης αλλά δεν έχει βρει τη συνέχεια της συνείδησης στην καρδιά του, τρομάζει από τις σκιές που δημιουργεί αυτός ο πυρσός.

«Μα πώς γίνεται ένας πυρσός, το φως δηλαδή, να δημιουργεί σκιές, να τρομάζει; Τελικά δηλαδή ίσως δεν πρέπει να ανάβει.» **Πρέπει να ανάψει! Γιατί η εικόνα που θα σας δώσει, είναι η πρώτη επαφή με όσα κουβαλάτε.** Δεν μπορείτε να βρεθείτε απευθείας στο άπλετο φως. Δεν συμβαίνει αυτό, γιατί πολύ απλά η μετάβαση γίνεται σταδιακά και έτσι είναι επιθυμητό να γίνει, ώστε να υπάρχει ομαλή προσαρμογή στο νέο χώρο και αναγνώριση. Και γιατί η δόνηση, η γήινη δόνηση που είναι πιο βαριά εκ των πραγμάτων, χρειάζεται να ανέβει σταδιακά και φυσικά, όλες αυτές οι αναμνήσεις, όλα τα γήινα θέματα, πρέπει να αναγνωριστούν, πρέπει να τα αποδεχτείτε, πριν συνεχίσετε το δρόμο σας για τα εσώτερα πεδία. Έτσι γίνεται και πολλοί μπερδεύονται προσωρινά και μπερδεύονται καθώς χάνονται στους φόβους τους και στα καθρεφτίσματα της πρότερης γήινης ζωής τους. Ακόμα και όταν κρατούν τον πυρσό. Ωστόσο ο πυρσός, η ύπαρξή του, είναι πολύ καλύτερη από το τίποτα. Είναι πολύ καλύτερη από μία μικρή σπίθα που δεν καίει σχεδόν καθόλου και δεν φωτίζει καθόλου. Και όταν κάποιος συνειδητά τον κρατά και προχωρά, τότε ξέρει ότι δεν έχει τίποτα να φοβηθεί. Ξέρει, ότι οι τρομακτικές μορφές δεν είναι παρά σκιές, χωρίς υπόσταση. Στα τυφλά, λίγο ψαχουλεύοντας με τη βοήθεια του πυρσού, μπορεί να βρει κάποια πράγματα που χρειάζεται αλλά ξέρει πώς να προχωρήσει. Τόσο σημαντικό είναι το πέρασμά σας στην άλλη πλευρά.

Είναι πάρα πολλοί αυτοί που λένε ότι έχουν δει πώς είναι να περνάς στην άλλη πλευρά. Έχουν δει αγγέλους σε μεταθανάτιες εμπειρίες. Είναι άλλοι που δεν έχουν δει τίποτα, απλά δεν θυμούνται τίποτα. Τι συμβαίνει, λέτε; Είναι κάποιοι που κρατούν τον πυρσό και κάποιοι όχι. Δεν σημαίνει ότι είναι χαμένοι, σημαίνει ότι επέλεξαν αυτόν τον τρόπο για να περάσουν απέναντι.

Καταλαβαίνετε ότι αυτός ο πυρσός δεν είναι ένας πραγματικός πυρσός που κρατάτε στο χέρι σας αλλά είναι η ζωντανή ανάμνηση της πηγής, που κρατάτε στην καρδιά σας και αυτή είναι που θα σας οδηγήσει περαιτέρω, στην άλλη πλευρά. Δεν υπάρχει πραγματικό σκοτάδι, ξέρετε, **τα πάντα είναι φως**. Ομολογώ, από το πεδίο που βρίσκομαι αυτή τη στιγμή, ότι τα πάντα είναι φως. Αλλά είναι η ύλη, η υλική, φυσική μορφή, που δημιουργεί την ψευδαισθήση της σκιάς. Η ίδια η ύλη είναι συμπυκνωμένη ενέργεια. Είναι συμπυκνωμένο φως. Είναι μία κατάσταση του φωτός.

Έτσι, μπορείτε να φανταστείτε ότι **είναι το ίδιο το φως, που παίζει με τον εαυτό του· δημιουργεί τη σκιά για να παίζει με τον εαυτό του, να παίζει κρυφτό, να δημιουργήσει**. Συμπυκνώνεται και, καθώς συμπυκνώνεται, εμποδίζει το υπόλοιπο φως να το διαπεράσει και αρχίζει να δημιουργεί τη μορφή. Τα πάντα είναι απλά, πολύ απλά. Θα έπρεπε ίσως να μείνετε στην αντίληψη ότι είστε καθαρό φως αλλά, σε αυτήν την αντίληψη, δύσκολα θα μπορέσετε να κατανοήσετε όλες τις άλλες όψεις. Δεν θα κατανοείτε αυτό που συμβαίνει μέσα στο παιχνίδι, στο παιχνίδι του φωτός. Όπως τα παιδιά παίζουν ρόλους για να γνωρίσουν τον εαυτό τους και το δυναμικό τους, έτσι και το φως παίζει ρόλους, παίζει το ρόλο της σκιάς. Πώς σας φαίνεται αυτό; Παίζει ρόλους και αρχίζει να συμπυκνώνεται, να δημιουργεί διάφορες πυκνώσεις παίζοντας ρόλους. **Αυτό που λείπει από την οπτική εκείνου που δεν έχει ανάψει τον πυρσό, είναι η ενθύμηση αυτής της κατάστασης του φωτός και είναι η έλλειψη της επίγνωσης της κατάστασης που ονομάζεται Ενότητα. Με άλλα λόγια, πιο απλά, της αγάπης· της Θείας Αγάπης.**

Το να ανάψετε τον πυρσό και να τον κρατήσετε αναμμένο, σημαίνει ότι θυμόσαστε τη Θεία Αγάπη, δηλαδή την ενότητα, δηλαδή, όπως σας έχει ειπωθεί πρόσφατα, την αλληλοπεριχώρηση. Εκείνος ο άνθρωπος που έχει εννοήσει, κατανοήσει, βιώσει, όσο το δυνατόν περισσότερο γίνεται την έννοια, την κατάσταση της αλληλοπεριχώρησης, όχι απλά έχει κρατήσει αναμμένο πυρσό αλλά το πέρασμά του, ναι, τότε θα είναι άμεσο προς το εσωτερικό φως. Αυτή είναι η ειδοποιός διαφορά ανάμεσα σε εκείνους που δεν έχουν ανάψει τη φλόγα, που κρατάν ένα πυρσό και σε εκείνους που αντιλαμβάνονται την ενότητα της αλληλοπεριχώρησης.

«Πώς είσαι τόσο σίγουρος Άλιστερ και πώς μπορούμε να δεχτούμε πραγματικά το λόγο σου ως αληθινό; Μπορείς να μας πεις ό,τι θέλεις... κι εμείς είμαστε εδώ, εσύ είσαι εκεί... Και, η αλήθεια είναι ότι, την ώρα του περάσματός μας, του οριστικού για αυτή τη ζωή περάσματος, δεν θα μπορούμε να σε αναζητήσουμε για να ζητήσουμε το λόγο, θα είμαστε μόνοι μας στο πέραςμα.» Ναι. Και τότε θα δείτε. Ο λόγος που κάνετε ό,τι κάνετε, ο λόγος που βαδίζετε στο εσωτερικό μονοπάτι, είναι είπαμε εν μέρει για να βελτιώσετε τη γήινη ζωή σας, εν μέρει για άλλους στόχους αλλά ένας άλλος κύριος λόγος είναι ότι χρειάζεται η ζωή σας νόημα. Είναι κάποιοι άνθρωποι, είναι πολλοί και είναι εντάξει αυτό, που δεν αναζητούν το νόημα στη ζωή τους. Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν ανάψει τον πυρσό. **Ο πυρσός είναι αυτός που σας βοηθά να συνδέσετε, να κάνετε ειρμούς και να βρείτε το νόημα, γιατί αυτή τη λειτουργία έχει στα εσωτερικά πεδία.** Στο απόλυτο σκοτάδι δεν μπορείτε να βρείτε το νόημα. Χρειάζεται να δείτε κάτι και το βρίσκετε με τη βοήθεια του πυρσού.

Θα σας θυμίσω εδώ τη διδασκαλία του αγαπημένου Δασκάλου της Ιόχρου Φλόγας, όταν πριν από πολύ καιρό σας έδειξε μια πολύ βαθιά μυστικιστική

σύλληψη/εμπειρία, σας οδήγησε εκεί. Το να βρίσκεστε στο κενό, στο σκοτάδι, στην άβυσσο και να βιώνετε κάθε στιγμή το «Εγώ Είμαι». Κάθε στιγμή σας είχε δείξει, που βιώνετε το «Εγώ Είμαι», είναι ένας σπινθήρας ιόχρου φωτός. Προχωράτε και επαναλαμβάνετε «Εγώ Είμαι»... και σχηματίζετε μέσα στην άβυσσο μία πορεία, μία ακολουθία επιγνώσεων. Αυτή η ακολουθία είναι η εμπειρία σας, σημεία αναφοράς του «Εγώ Είμι». Αυτή είναι η αναλογία του πυρσού της ενθύμησης, του πυρσού που κρατούν οι θεές.

Έχετε αναρωτηθεί, γιατί είναι οι θεές που κρατούν τον πυρσό; Γιατί η μορφή, η ιδιότητα της μορφής, ανήκει στη Μητέρα, στη θηλυκή αρχή. Ο Ήλιος είναι η αρσενική μορφή, άπλετο φως που λάμπει παντού ανεμπόδιο. Άπλετο φως στον εαυτό του. **Η Μεγάλη Μητέρα, που μορφοποιεί, έχει το δικό της φως. Ο πυρσός συμβολίζει το δικό της, εγγενές, φως.** Το φως που λάμπει μέσα της. Και όντως, είναι ένα φως που μπορεί να αναδείξει τις σκιές αλλά είναι και το φως της επίγνωσης μέσα στην ύλη. Το φως που σε οδηγεί μέσα από το σκοτάδι της λησμονιάς, της λήθης, που σε οδηγεί να βρεις το δρόμο. Είναι η φλόγα της Μητέρας. Η φλόγα που κρατά η Μεγάλη Ιέρεια. Η φλόγα της ζωής που γεννιέται μέσα στα σπλάχνα της ακόμα της ζωής και της συνείδησης, γιατί **την ώρα της σύλληψης ανάβει ένας πυρσός στα σπλάχνα της μητέρας.** Ένας πυρσός της ζωής και συνείδησης. Κατανοείτε, πιστεύω, πόσο ιερά είναι όλα αυτά τον βαθμό ιερότητας αυτού του φωτός.

Έτσι μπορείτε να σκεφτείτε, ότι όπως όταν γεννιέστε, φέρετε έναν πυρσό - είστε εσείς ο πυρσός- της ζωής και της συνείδησης, την ώρα που συλλαμβάνετε μέχρι να γεννηθείτε στον φωτεινό κόσμο της γήινης ζωής κάτω από τον ήλιο· έναν ανάλογο πυρσό θα κρατήσετε εισερχόμενοι στην άλλη πλευρά, έναν πυρσό που θα είστε εσείς οι ίδιοι για λίγο, μέχρι να βγείτε στο φως του Πνεύματος. Όλα αυτά δόθηκαν σήμερα σε εσάς σαν νοητική προετοιμασία, που θα σας βοηθήσει να κατανοήσετε καλύτερα το πέραςμα για το οποίο μιλάμε. Θα ακολουθήσουν πολλά γεγονότα στη ζωή σας, που θα σας οδηγήσουν σε βαθύτερη κατανόηση αυτής της εμπειρίας. **Ένα είναι σίγουρο: ότι κρατάτε τον πυρσό.**

Θυμηθείτε τώρα, αγαπημένοι μου, ο Πλούτων έκλεψε την Περσεφόνη, την πήρε ο ίδιος στα χέρια του, την πήγε στον κόσμο των νεκρών με βία. Όταν ήρθε η ώρα να έρθει και πάλι στο φως, την έψαξε η Εκάτη μαζί με τη Δήμητρα. Η Εκάτη, που κρατούσε τους πυρσούς. Στη συνέχεια πήγε ο Ερμής σταλμένος από τον Δία να βρει τον Πλούτωνα, έγιναν διαπραγματεύσεις, ακολούθησαν πολλά αλλά είναι ο πυρσός που έκτοτε κρατά και η Δήμητρα και η Περσεφόνη και η Άρτεμις, η καθεμιά στο δικό της πεδίο, η Μητέρα σε πολλές όψεις της, δείχνοντας το δρόμο· δίνοντας ζωή, ζωοποιώντας την ύλη.

Στο σημείο αυτό θα κάνουμε ένα διάλειμμα για να ανταλλάξετε τις σκέψεις σας και θα δούμε πώς θα συνεχίσουμε.

[Ακολουθήσε συζήτηση]

Άννα: Ας πάρουμε μερικές βαθιές, χαλαρές αναπνοές, ας αφήσουμε την καρδιά να ανοίξει πάλι -είναι απαραίτητο για να προχωρήσουμε. Αξίζει να βγαίνει ο θυμός, να εκφράζονται όλα. Αυτό αξίζει να γίνεται για να μην κλείνει η καρδιά. Αφού λοιπόν εκφράσατε, όσοι έπρεπε να το κάνουν, αυτό

που έπρεπε να εκφραστεί, επιτρέψτε στην καρδιά σας να ανοίξει. Και τρόμος υπάρχει. Όχι μόνο θυμός, τρόμος. Και προδοσία υπάρχει και απιστία υπάρχει. Είναι αναμενόμενα αυτά από τους ανθρώπους που βρίσκονται στη Γη αλλά όχι απαραίτητα. Δεν διευκολύνουν το δρόμο. Είναι κοντά μας η Δήμητρα. Ο Άλιστερ κάνει στην άκρη. Μου λέει «Είναι εδώ η Δήμητρα». Ίσως γι' αυτό είδα την εικόνα της που πέρασε...

.....

Σας καλωσορίζω στον κύκλο μου. Στον κύκλο με την τελεία στη μέση, στο κέντρο. Στο κέντρο αυτό βρίσκεστε εσείς, ο καθένας και η καθεμιά σας ξεχωριστά. Εγώ είμαι ο κύκλος που σας αγκαλιάζει. [Άννα: Τη νιώθω να πηγαίνει να κάθεται δίπλα στη Σ. και να την αγκαλιάζει.] Είναι εύκολο να κατηγορείς, να θυμώνεις και να μάχεσαι. Πόσο εύκολο είναι να κάνεις ειρήνη και δείχνεις στοργή σ' αυτόν που σε εξοργίζει; Οι ενέργειές σας έχουν πέσει αρκετά χαμηλά αυτή τη στιγμή. Σας ζητώ να εστιαστείτε στο πρώτο σας κέντρο, στο περίνεο. Εκεί οραματιστείτε να βγαίνουν ρίζες, που κατεβαίνουν στη γη και απλώνονται παντού. Βυθίζονται μέσα στο χώμα οι ρίζες. Εκεί γειώστε το παράπτωμά σας. Γειώστε όσα σας βαραίνουν. Όσα δεν αντέχετε, μην τα αφήνετε να ίπτανται τριγύρω σας· κατεβάστε τα και γειώστε τα από εκεί. Μία τροφή θα πρέπει να χωνευθεί. Όταν λάβετε μία τροφή που δεν σας αρέσει ή νιώθετε ότι σας βαραίνει, ο μόνος τρόπος να απαλλαγείτε από αυτή, είναι να την αφήσετε να προχωρήσει και να γειωθεί, να φύγει από τη φυσική οδό. Γιατί τότε θα έχετε λάβει επίσης ό,τι χρειάζεται. Θα έχετε αφομοιώσει και κατανοήσει.

Έτσι, όταν βιώνετε εμπειρίες τις οποίες δυσκολεύεστε να επεξεργαστείτε, μην τις εμέσετε. Μην τις διώχνετε, μην τις απωθείτε. Αλλά ακόμα και αν σας ενοχλούν, δεχθείτε να τις επεξεργαστείτε και να αφομοιώσετε το μήνυμά τους. Και όλα τα κατάλοιπα, όσα δεν χρειάζεται, να τα αποπατήσετε, να τα αφήσετε να φύγουν με τον φυσικό τρόπο. Το φυσικό σας σώμα είναι ένας εκπληκτικός μηχανισμός που λειτουργεί στην εντέλεια, ένας πολύ ισορροπημένος μηχανισμός. Χρειάζεται, πότε-πότε να τον επισκέπτεστε με αγάπη και στοργή. Στρέψτε εναντίον του σώματός σας. Η αλήθεια είναι ότι, **όλες εκείνες οι φορές που στρέψτε εναντίον του περιβάλλοντός σας, του εξωτερικού κόσμου σας, είτε αυτός είναι εξωτερικός κόσμος στη Γη, είτε άλλες οντότητες εσωτερικά, στην ουσία στρέψτε εναντίον του φυσικού σας σώματος.** Εξ ου και τα προβλήματα που δημιουργούνται σχεδόν άμεσα πια από τέτοιου είδους στάσεις. Γι' αυτό σας είπα ότι είναι σημαντικό τις εμπειρίες να δέχεστε να τις επεξεργάζεστε και να τις αφομοιώνετε. Αφήστε τις ρίζες που βγήκαν να γειώσουν την ενέργειά σας στο χώμα και μην ανησυχείτε, θα την παραλάβω εγώ και θα την καθαρίσω. Ό,τι σας ενοχλεί, μην το αφήσετε γύρω σας να ίπταται, μαζέψτε το. Συμπεριφερθείτε υπεύθυνα προς το εσωτερικό σας περιβάλλον και προς τον εαυτό σας. μαζέψτε το, γειώστε το και παραδώστε το σε μένα. Δεν είναι ακαθαρσίες, είναι τα περιττώματα, είναι τα κατάλοιπα της επεξεργασίας που κάνετε. Δεν είναι ακαθαρσίες, είναι κατάλοιπα που θα χρησιμοποιηθούν σε άλλα πεδία, σε άλλα βασίλεια. Για εσάς είναι κατάλοιπα, για εκείνους όχι.

Αλήθεια, έχετε αναρωτηθεί ποτέ, τι κατάλοιπα αφήνετε στον κόσμο; Η κύρια αντίδρασή σας είναι προς αυτά που λαμβάνετε. Πολύ λίγο μεριμνάτε για όσα δίνετε προς τα έξω. Νοιάζεστε αρκετά και φροντίζετε να μη μολύνετε το φυσικό περιβάλλον με σκουπίδια αλλά, αλήθεια, αναρωτιέστε

ποτέ, τα περιπτώματά σας τι εντυπώματα φέρουν; «Τι μας λες τώρα κι εσύ, Δήμητρα;» Και όμως, αναρωτιέστε ποτέ, το σάλιο σας, τα περιπτώματά σας, τα υγρά του σώματος, τι εντυπώματα και ενέργειες μεταφέρουν; Ξέρω ότι η συζήτηση που πιάνουμε είναι πολύ διαφορετική από αυτή που είχατε με τον Άλιστερ Κρόουλι, είναι όμως μία συζήτηση που σας φέρνει σε επαφή με το γήινο σώμα σας και είναι κάτι απαραίτητο αυτή τη στιγμή. Αυτό το γήινο σώμα λοιπόν χρειάζεται την προσοχή σας, την ευλάβειά σας, τη στοργή σας.

Ξεκίνησα λέγοντας λίγο πριν ότι, όταν στρέφεστε εναντίον του περιβάλλοντός σας, των ανθρώπων και των πραγμάτων γύρω σας, στρέφεστε εναντίον του φυσικού σας σώματος. Όταν βρίσκετε στην καρδιά σας στοργή για τους άλλους, αυτή τη στοργή στέλνετε στο φυσικό σας σώμα. Όμως θα πρέπει να είναι μια στοργή αληθινή, ειλικρινής, όχι βεβιασμένη, όχι επιτηδευμένη, γιατί τότε δεν είναι στοργή, είναι καταναγκασμός και στέλνετε καταναγκασμό. Ακούγεται πολύ όμοιο με αυτό που λέτε, να μην κάνεις αυτό που δεν θέλεις να σου κάνουν ή κάνε αυτό που θέλεις να σου κάνουν αλλά είναι πέρα από αυτό. Δεν είναι μία απλή αναλογία, είναι μία πραγματικότητα. Στρέφεστε εναντίον του σώματός σας, γιατί αυτό το σώμα, **η νευρική και η ορμονική λειτουργία αυτού του σώματος είναι που συνδιαμορφώνει για την ιδέα που έχετε για τους άλλους.**

Εδώ πρόκειται για μια υπόθεση, που έχει να κάνει με τη βιολογία σας. Δεν είναι φυσικά εύκολο να το εκφράσουμε με όρους βιολογίας αυτό σε εσάς μέσα από την Άννα αλλά μπορούμε να σας δώσουμε τις αναλογίες. Αναλογίες σας δίνω εξηγώντας ότι, επειδή ακριβώς η γνώμη που έχετε για τους άλλους, η γνώμη που σχηματίζετε για την πραγματικότητά σας την εξωτερική, σχηματίζεται/διαμορφώνεται και από τις λειτουργίες του φυσικού σας σώματος, είναι ουσιαστικά ένα πεδίο που σχηματίζεται γύρω σας, ένα μέρος του ηλεκτρομαγνητικού πεδίου σας, στο οποίο καθρεφτίζονται οι ιδέες που έχετε για τους άλλους, τα συναισθήματά σας, είτε είναι θυμός είτε αγάπη, οι σκέψεις σας... Αυτό το πεδίο αντιστοιχεί σε πολύ συγκεκριμένες λειτουργίες του φυσικού σώματος. Το αν κάποιος άλλος επηρεαστεί από αυτές, από τη δική σας στάση, σχετίζεται με το δικό του πεδίο και τη δική του λειτουργία. Όταν εσείς στρέφεστε εναντίον των άλλων εσωτερικά, στρέφεστε εναντίον του εαυτού σας, που δημιουργεί αυτή την εικόνα. Είναι πολύ λεπτή η ισορροπία. Σίγουρα θα ήταν διαφορετικό το αποτέλεσμα, αν παίρνατε μία πέτρα και ανοίγατε το κεφάλι του άλλου. Και πάλι θα στρεφόσασταν κατά του εαυτού σας αλλά σε αυτήν την περίπτωση θα είχατε και έναν άνθρωπο με ανοιγμένο κεφάλι απέναντί σας και τότε θα έπρεπε να δεχτείτε επίσης τις συνέπειες του νόμου -του φυσικού, του γήινου, ανθρώπινου νόμου.

Εσείς που διαχειρίζεστε ενέργειες και λειτουργείτε στα εσωτερικά πεδία, έχετε ιδιαίτερη ένταση σε αυτή τη συγκεκριμένη λειτουργία. Σχηματίζετε έντονες εικόνες αλλά την ώρα που νομίζετε ότι απευθύνονται σε άλλους, αυτές καρφώνονται στο σώμα σας. Αν έχετε κάνει πολύ δουλειά και έχετε πολύ θετικό ισοζύγιο, θα αργήσουν να φανούν τα αποτελέσματα. Είναι αναπόφευκτο όμως να φανούν κάποτε. Αργά ή γρήγορα θα έρθουν στην επιφάνεια. Αυτός είναι ο λόγος που ζητώ να μην εμέσετε τις εμπειρίες σας αλλά να δέχεστε να τις επεξεργάζεστε, να τις αφομοιώνετε και να τις παραδίδετε στη γη, να τις γειώνετε, με το φυσικό τρόπο. η διαδικασία της πέψης είναι βασική. Δεν αφορά μόνο την πέψη της τροφής αλλά και της ίδιας της εμπειρίας. **Δώστε χρόνο στον εαυτό σας να αφομοιώσει.**

Ιδιαίτερα όταν επεξεργάζεστε πολλά θέματα ταυτόχρονα, έχετε αυτή τη δυσκολία σε μεγαλύτερο βαθμό. Δώστε στον εαυτό σας την ευκαιρία να αφομοιώσει και το χρόνο που χρειάζεται.

Το να θυμώνεις με έναν άλλον, ισοδυναμεί με το να καρφώνεις εικόνες βίας στην αύρα σου. Και αυτές οι εικόνες όχι μόνο αντανakλώνται, γίνονται ορατές προς τα έξω, κάτι που δεν πρέπει να σε ανησυχεί ιδιαίτερα αλλά στρέφονται εσωτερικά και εκεί γίνεται ορυμαγδός. Μπορούμε να υποθέσουμε ότι όλοι σας θέλετε να βρείτε έναν καλύτερο τρόπο να διαχειρίζεστε την πραγματικότητα που βιώνετε. Ακόμα και αν ακούγεται πολύ γλυκανάλατο, **ο τρόπος είναι η αποδοχή και η αγάπη.** Το παιδί, όταν παρακούσει τους γονείς ή ξεφύγει από την προσοχή τους ή θελήσει να δοκιμάσει μία νέα εμπειρία έτσι απλά, το παιδί που θα ακουμπήσει τη σόμπα θα καεί, θα τραβηχτεί πίσω και την επόμενη φορά δεν θα το κάνει. Την επόμενη φορά θα κρατήσει μια απόσταση ασφαλείας. Έτσι συμβαίνει με τις γήινες εμπειρίες σας. Μαθαίνετε με τη μέθοδο σωστού-λάθους, ποιες είναι οι στάσεις που σας βοηθούν να προχωρήσετε και ποιες είναι εκείνες που καταλήγουν να σας πονούν, να σας ταλαιπωρούν και έτσι τις αποφεύγετε, πολύ απλά. Ο τρόπος που διαχειρίζεστε λοιπόν τον θυμό, την οργή, την πίκρα, τον πόνο, είναι θέμα εκπαίδευσης. Και αν δεν έχετε την ευκαιρία να εκπαιδευτείτε από κάποιον άλλον, θα ήταν καλό με τον ίδιο τρόπο, της δοκιμής σωστού-λάθους, να εκπαιδεύσετε εσείς τον εαυτό σας αποφεύγοντας τις νοητικές στάσεις που καταλήγουν σε επώδυνες καταστάσεις. Το σύμπαν σας καθρεφτίζει αυτό που είστε.

Ξέρω πάρα πολύ καλά, ότι δημιουργεί μεγάλη ένταση και θυμό μέσα στην καρδιά σας το γεγονός, ότι αυτή τη στιγμή ζείτε σε έναν τέτοιο τόπο με τόσα προβλήματα, περνάτε από μία συλλογική κατάσταση ασάφειας, ανησυχίας, ασυνεννοησίας... Δεν μπορείτε σε καμία περίπτωση να δείτε κάτι που να σας θυμίζει τον εαυτό σας, τον αγώνα που κάνετε μέχρι τώρα. Είστε βέβαιοι ότι δεν είστε αυτό, δεν μπορεί να είσαστε αυτό. Δεν μπορεί να βρίσκεστε εσείς εδώ, σε έναν τόπο που μαστίζεται από την πολιτική ασυνεννοησία, από διαφθορά, από συσσωρευμένα αδιέξοδα, δεν μπορείτε να ζείτε εσείς εδώ και να συμβαίνουν όλα αυτά. Και δεν μπορεί να ζείτε εσείς στη Γη, με όλα όσα κάνετε και την εκπαίδευση που αποκτάτε και τον πνευματικό σας αγώνα και να συμβαίνουν όλα αυτά. Φύσει αδύνατο! Και όμως, η ίδια η γήινη εμπειρία σας διαψεύδει. Αυτό σημαίνει ότι κάτι δεν έχετε συλλάβει σωστά. Ότι κάπου δεν έχει συνδεθεί το ένα νόημα με το άλλο. Σημαίνει ότι δεν έχει ολοκληρωθεί η ακολουθία του νοήματος, που θα σας επιτρέψει να δείτε την εικόνα. «Μήπως μας έχεις εσύ κάτι, Δήμητρα, σήμερα;» αναρωτιέστε. Ας προσπαθήσουμε... θα προσπαθήσω να σας δείξω κάτι ακόμα.

Μόλις προ ολίγου σας είπα, ότι το σύμπαν σας καθρεφτίζει, αυτό που είσαστε κι εσείς αυτή τη στιγμή ζείτε σε ένα χώρο ασυνάρτητο. Τα πάντα φαίνονται ασυνάρτητα, αν όχι εχθρικά. Πασχίζετε οι περισσότεροι να σταθείτε στο κέντρο σας, να διατηρήσετε την πίστη σας ζωντανή, να μείνετε στο δρόμο που ακολουθείτε, με την ελπίδα ότι έχετε δίκιο και ότι, τέλος πάντων, όλα θα πάνε καλά. Τίποτα δεν γίνεται λάθος, όλα γίνονται βάσει του Θείου Σχεδίου άρα, δεν μπορεί, κάτι θα πάει καλά. Μέσα σε όλον αυτόν τον ορυμαγδό, κάτι θα πάει καλά. Και έτσι περνούν οι μέρες, οι εβδομάδες, οι μήνες και τα πράγματα δεν έρχονται να σας επιβεβαιώσουν αλλά μονάχα εσείς επιβεβαιώνετε τον εαυτό σας κάποιες φορές, όσον αφορά στην προσωπική σας εξέλιξη. Ναι, συμβαίνουν και γεγονότα γύρω σας που σας δείχνουν ότι ναι, υπάρχει θεός, κάποιος φροντίζει για σας αλλά η

επιβεβαίωση έρχεται συνήθως από τον εαυτό σας. Πώς να τα βάλουμε όλα αυτά με έναν τρόπο, που να σας δώσει κάποιο νόημα;

Κι εγώ βρίσκομαι εδώ στη Γη... Όχι πάντα, δεν κατεβαίνω τόσο συχνά όσο νομίζετε, αν και θεωρείται ότι είμαι Γήινη Μητέρα αλλά, βλέπετε, η Γη έχει επίσης πολλά επίπεδα και βρίσκομαι στα ανώτερα πνευματικά πεδία της. Βρίσκομαι λοιπόν εδώ, προσπαθώντας να δημιουργήσω ένα ασφαλές μονοπάτι στη σκέψη σας. Είναι μία εργασία που κάνω τους τελευταίους πέντε μήνες κυρίως, να δημιουργήσω ένα ασφαλές μονοπάτι, μία ασφαλή δίοδο, για εσάς τους εργάτες του φωτός των Ελευσινίων Μυστηρίων. Μία δίοδο μέσα από την οποία θα περάσετε χωρίς να επηρεαστείτε από τις αναντιστοιχίες που βλέπετε γύρω σας.

Θα πείτε «Πάντα βλέπαμε αναντιστοιχίες, τι ιδιαίτερο έχει αυτή η περίοδος;» Είναι μία περίοδος συλλογικών παρεμβάσεων. Είναι μια περίοδος ιδιαίτερα παραγμένη, για την οποία εσείς δεν παίρνετε είδηση. Αν νομίζετε ότι αντιλαμβάνεστε πολλά, είστε γελασμένοι. Στα εσωτερικά πεδία, πάνω από το κεφάλι σας, γίνεται ολόκληρη «μάχη» σε εισαγωγικά, ανάμεσα στις ενέργειες που έρχονται να προστεθούν, να μετακινηθούν. Κάποιες συγκρούονται, κάποιες διαλύονται, ανασυντίθενται, γίνεται μία ολόκληρη μάχη, για την οποία εσείς εδώ δεν έχετε ιδέα. Αντιλαμβάνεστε κάποτε μία θλίψη, θυμώνετε με αυτά που γίνονται γύρω σας, με τον πόνο που επικρατεί γύρω σας αλλά δεν μπορείτε να συμπάσχετε πραγματικά μαζί μας, την ώρα που εργαζόμαστε για να ισορροπήσουμε αυτές τις ενέργειες. Και όχι μόνο αυτό αλλά ενίοτε θυμώνετε, γιατί δεν σας παρουσιάζουμε την πλήρη εικόνα. Σας αφήνουμε πολλά αναπάντητα ερωτηματικά. Θυμώνετε, γιατί πιστεύετε ότι το Θείο αυτό το σκοπό έχει, να απαντά τα ερωτήματά σας και να σας δίνει την απόλυτη καθοδήγηση για το τι είναι κατάλληλο και τι είναι αληθινό κάθε στιγμή.

Λίγοι θυμόσαστε, ότι εσείς είστε το Θείο και ότι, το Θείο που βρίσκεται από τη δική μας πλευρά, περιμένει επίσης κατανόηση και συνδημιουργία και συνεργασία, από το Θείο που βρίσκεται στη δική σας πλευρά. Και ότι επίσης, βρίσκεστε στη γη για να ανασυνθέσετε τη χαμένη πληροφορία. Έτσι είναι παιδιά μου! Κάνετε ανασύνθεση της χαμένης, της σκόρπιας πληροφορίας. Εσείς το κάνετε αυτό, όχι εμείς. Ισχυριζόμαστε ότι σας βοηθάμε, σας καθοδηγούμε, βάσει του Μεγάλου Σχεδίου. Αυτό γίνεται. Λέμε την αλήθεια! Ωστόσο η ανασύνθεση της πληροφορίας στο φυσικό πεδίο γίνεται από εσάς. Αυτό σημαίνει ότι μαζεύετε κομμάτια πληροφορίας και τα συνθέτετε σε ενότητες, σε ειρμούς, νοήματα. Εμείς είμαστε δίπλα σας και σας βοηθούμε διαρκώς σε αυτή την εργασία αλλά είναι ο δικός σας νους που κάνει αυτήν την εργασία και ολοκληρώνει τους ειρμούς. Στο δικό μας πεδίο μπορούμε να βάλουμε έναν δείκτη, μία πινακίδα, ένα βέλος, που να λέει «ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΔΩ». Αλλά εσάς, πόσο ακριβώς σας βοηθά μέσα στο άπειρο σύμπαν, μέσα στ' αστέρια, το να δείτε ένα βέλος που να λέει «Αυτή Είναι η Κατεύθυνση»; Δείχνοντας σε αμέτρητους γαλαξίες;

Δεν είναι πραγματικά τόσο μάταιη η βοήθειά μας· θα ήθελα όμως να συνειδητοποιήσετε, ότι σας δίνουμε μία κατεύθυνση, για το προς τα πού μπορείτε να κινηθείτε, για να συλλάβετε το νόημα. Μπορεί να φέρουμε στο δρόμο σας κομμάτια του νοήματος· ο τρόπος όμως που τα χρησιμοποιείτε και τα ανασυνθέτετε σε μία ενιαία αντίληψη, είναι όλος δικός σας και είναι ο τρόπος του φυσικού μηχανισμού, του εγκεφάλου σας, του νου σας. «Μα δεν

είμαστε το φυσικό μας σώμα, είμαστε κάτι πολύ περισσότερο». Σύμφωνα. Είστε στη Γη με ένα φυσικό σώμα, στο οποίο εργάζεται ένας συγκεκριμένος νους, που κάνει την ανασύνθεση της πληροφορίας. Λαμβάνετε από τα εσωτερικά πεδία, ο ανώτερος νους φέρνει κομμάτια πληροφορίας και ο συγκεκριμένος νους τα ανασυνθέτει. Δεν ευθυνόμαστε εμείς για την ανασύνθεση που κάνετε.

Δεν αποποιούμαι τις ευθύνες μας· είναι μία διαρκής συνδημιουργία. Αλλά είναι καιρός όμως να θυμηθείτε, να καταλάβετε, ότι σ' αυτό το έργο, σ' αυτό το παιχνίδι, δεν είσατε τα έρμαια ούτε θα πρέπει να νιώθετε έτσι. Ο λόγος που επιλέγετε να νιώσετε έτσι, είναι ότι νιώθετε αδύναμοι όταν σκέφτεστε τον εαυτό σας, ένα τοσοδούλι, αδύναμο πλάσμα, μέσα στο μεγάλο σύμπαν, μέσα σε μία κοινωνία αγρίων, όπως βιώνετε. Δεν μπορείτε να σηκώσετε το βάρος αυτής της αλήθειας και προτιμάτε να νιώθετε έρμαια του Μεγάλου Σχεδίου. Προτιμάτε να αποποιείστε την ευθύνη, για να μπορέσετε να αντέξετε αυτά που βιώνετε... ή λέτε, «Εντάξει, μπορώ να το αντέξω αν μου το δώσετε με λίγο παραμύθι αλλά δεν μπορώ να σκεφτώ ότι εγώ είμαι μόνος σε αυτό, ότι έχω την ευθύνη της ανασύνθεσης. Δεν μπορώ να το αντέξω.»

Είναι λοιπόν σε κάποιες περιπτώσεις που αυτό το παραμύθι διογκώνεται. Υπάρχουν άνθρωποι που καθόλου δεν μπορούν να αντέξουν τη θεϊκότητά τους, την ευθύνη της συνδημιουργίας τους και προτιμούν να πέφτουν τελείως μέσα στη μυθοπλασία -μία μυθοπλασία καθόλου χρήσιμη σε αυτούς, γιατί είναι παραμυθία... είναι παρηγοριά. Έτσι, είναι αυτοί οι πλήρως ανεύθυνοι, δεν ευθύνονται για τίποτα αλλά είναι τα έρμαια του σύμπαντος ή του Σχεδίου. Είναι άλλοι πάλι, που έχουν καταλάβει τι συμβαίνει και προσπαθούν να βρουν το κομμάτι της ευθύνης που τους αναλογεί. Εκεί γίνεται πάλι μια «μάχη» -σε εισαγωγικά αλλά είναι μάχη. Γιατί, για να καταλάβετε το μέρος της ευθύνης που σας αναλογεί, δοκιμάζετε τα όριά σας -δεν τα δοκιμάζουμε εμείς.

Το παιδί που γίνεται έφηβος και τείνει στην ενηλικίωση, μαθαίνει δοκιμάζοντας τα όριά του. Τα όρια απέναντι στους γονείς του. Η δουλειά του είναι να εξωθεί στα άκρα και δουλειά δική τους είναι να βάζουν όρια: «μέχρι εδώ». Αυτός είναι ο τρόπος να μαθαίνει τα όριά του, τα οποία κάθε φορά διευρύνονται δικαιωματικά αλλά πρέπει να τα νιώσει, πρέπει να νιώσει τα όρια που υπάρχουν, ώστε να έχει σταθερά σημεία αναφοράς για να αναπτυχθεί, να λειτουργήσει ο νους και στη συνέχεια αυτά τα όρια να μετατεθούν λίγο πιο πέρα, να διευρυνθούν αλλά πάλι να υπάρχουν, για να μπορέσει να λειτουργήσει ο νους και πάλι, βάσει συγκεκριμένων σημείων αναφοράς. Το παιδί το ίδιο απλά βιάζεται να μεγαλώσει, βιάζεται να γίνει ανεξάρτητο. Δεν καταλαβαίνει ότι αυτή η διαδικασία πρέπει να γίνει σταδιακά αλλά είναι ο γονιός που το αντιλαμβάνεται και λέει «Όχι. Όταν μεγαλώσεις λίγο ακόμα. Όχι τώρα.» Το παιδί θέλει να μεγαλώσει, θέλει να φύγει από το σπίτι, θέλει να κάνει τα όνειρά του πραγματικότητα. Νιώθει απόλυτα έτοιμο, δεν έχει κανένα πρόβλημα -νομίζει. Ο γονιός δεν μπορεί να του μεταφέρει την εμπειρία του ούτε να το φέρει στο σημείο ή ωριμότητας που απαιτείται για να τον καταλάβει. Μπορεί απλά να κάνει υπομονή και να περιμένει και να βοηθά σ' αυτό το αμοιβαίο παιχνίδι υπέρβασης και περιορισμού.

Μία τέτοια σχέση αναπτύσσουμε μαζί σας. Προσπαθώντας να σας βοηθήσουμε να νιώσετε τα όριά σας, συχνά γινόμαστε αποδέκτες της οργής σας αλλά μόνο έτσι θα μεγαλώσετε, μόνο έτσι θα δείτε σταδιακά το αληθινό

σας μέγεθος. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Η ωρίμανση του δημιουργού έρχεται έτσι. Προσπαθώντας εσείς να εκπτυχθείτε, να προβάλετε πιο πέρα από εκεί που θα έπρεπε και εμείς από την άλλη, δίνοντάς σας κάποιες γενικές γραμμές και κάνοντάς σας να νιώσετε τα όρια. Αυτό το κάνει και η ίδια η ζωή, άλλωστε. Είμαστε κομμάτι της ζωής σας. Σ' αυτό το παιχνίδι λοιπόν, ο πιο κατάλληλος τρόπος για να βρείτε το μέγεθός σας, το μέγεθος της ευθύνης και της δύναμής σας, είναι να δίνετε το χρόνο στον εαυτό σας να αφομοιώνει την εμπειρία. Σαν το παιδί που βιάζεται να μεγαλώσει, θα βιαστείτε να την πετάξετε, θα βιαστείτε να κάνετε την επανάστασή σας, να δηλώσετε την αποστασιοποίησή σας... θα βιαστείτε! Αλλά το μόνο που μπορεί πραγματικά να συμβεί και να βοηθήσει και εσάς και το Σχέδιο, στο οποίο είμαστε όλοι άρρηκτα συνδεδεμένοι, είναι να πάρετε χρόνο για επεξεργασία και αφομοίωση.

Το παιδί δεν θα ωριμάσει γρηγορότερα αν βιάζεται. Θα πρέπει να διαχειριστεί τα συναισθήματά του, τις σκέψεις του, τους φόβους του, στο συγκεκριμένο περιβάλλον, στα συγκεκριμένα όρια και πλαίσια, να πάρει χρόνο γι' αυτό - ακόμα και αν είναι μια δύσκολη εμπειρία και γι' αυτό και για τους γονείς του- και στη συνέχεια, αφού το αφομοιώσει και κερδίσει την ωριμότητα, θα προχωρήσει στην επόμενη εμπειρία και αφομοίωση, και ούτω καθεξής.

Αυτά είναι όσα θέλησα να σας πω σήμερα. Μία άλλη φορά θα μιλήσουμε περισσότερο για τα πνευματικά ζητήματα του Άδη, ο οποίος καλά κρατεί στη ζωή σας, απ' ό,τι βλέπω. Είσαστε παραδομένοι ακόμα σ' αυτόν. Καραδοκεί ο Πλούτωνας να σας απαγάγει; Του έχετε παραδοθεί ήδη, εδώ και καιρό. Ξυπνήσαν οι σκιές. Για κάποιους αυτό επίκειται μετά την Ελευσίνια μύηση. Για κάποιους έχει προχωρήσει -έχει προχωρήσει σημαντικά.

Ο Πλούτων έρχεται και φεύγει διαρκώς. Μένει κοντά σας, από τη στιγμή που αποφασίσατε ακόμα να μυηθείτε στα Ελευσίνια. Ήδη παίρνοντας τη μύηση των Μικρών Ελευσινίων έχετε συνδεθεί μαζί του. Είστε άρρηκτα συνδεδεμένοι μαζί του. «Τι σημαίνει αυτό; Πριν δεν ήμασταν; Δεν επρόκειτο ποτέ να πεθάνουμε;» Δεν εννοώ αυτό αγαπητοί μου. Εννοώ, ότι έχει γίνει ο δάσκαλός σας. Είναι ο δάσκαλος που σας οδηγεί στην εξεύρεση λύσης. Στην εξεύρεση υπαρξιακών λύσεων. Η επιρροή του είναι πολύ διακριτική. Για κάποιους δεν γίνεται καν αντιληπτή αλλά είναι εκεί. Είναι ευλογία για όσους θέλουν πραγματικά να πουν την αλήθεια. Εκείνοι που δεν μπορούν να αντέξουν την αλήθεια, πρέπει να αποσυρθούν. Φυσικά κανένας δάσκαλος δεν είναι κοντά σας για να σας πει ψέματα· όλοι σας οδηγούνε εκεί, στην αλήθεια. Ας πούμε ότι, όπως ο Δάσκαλος της Ιόχρου Φλόγας εξειδικεύεται στα θέματα της 7^{ης} Ακτίνας και της Ιόχρου Φλόγας, έτσι ο Πλούτων εξειδικεύεται σε ανάλογα θέματα, στα θέματα που αφορούν τη μετάβασή σας από το ένα πεδίο στο άλλο, τη διέλευσή σας από το σκοτάδι στο φως και ούτω καθεξής.

Ο Πλούτωνας δεν βάζει όρια. Το όριο είμαι εγώ. Δεν έχει αντιστοιχίες. Είναι ο Πλούτων. Είναι τα πάντα. Ο Πλούτων είναι Πανδέκτης και επίσης Πανδότης. **Το όριο είμαι εγώ. Το όριο είναι η Μητέρα. Μαζί μου έχετε να κάνετε. Τα όριά σας τα παίζετε μαζί μου.** Εγώ είμαι που κρατώ τα ηνία των ορίων σας κατά τη διάρκεια της ενηλικίωσής σας, της ωρίμανσής σας. Ο Πλούτων μπορεί να δεχτεί πάρα πολλά από εσάς. Σας δέχεται όλους με μεγάλη χαρά, όπως είστε. Για σκεφτείτε! Αν είναι κάποιος που μπορεί να σας δεχτεί απόλυτα, χωρίς κρίση,

είναι ο θάνατος! [γέλια] Αλήθεια, μπορείτε να αποδεχτείτε τον εαυτό σας στον ίδιο βαθμό που μπορεί να σας αποδεχτεί ο Πλούτωνας; Έχετε μάθει να θεωρείτε τον Πλούτωνα τρομακτικό. Ακόμα και οι αστρολόγοι σας, που έχουν μια μακρινή αναλογία του Πλούτωνα, τον φοβούνται. Δεν είναι έτσι!

Αν μπορέσετε να νιώσετε την αγάπη με την οποία γίνεστε αποδεκτοί από αυτόν και με την ίδια αγάπη να αποδεχτείτε, όλα όσα είστε, ανεξαιρέτως, θα δείτε ότι το επόμενο βήμα είναι ζωή και περισσότερη ζωή.

Με αυτά τα λόγια, σας καλωσορίζω στον Άδη.

Και έτσι είναι.

Δήμητρα

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)